

Метою дослідження є дослідження та узагальнення даних щодо інтерактивних методів навчання.

Матеріали та методи: теоретичні: аналіз наукової літератури для визначення стану розробленості досліджуваної проблеми, практичні: спостереження, опитування.

Отримані результати. Інтерактивне навчання допомагає студентам ефективніше засвоювати навчальний матеріал, формувати свою думку, життєві та професійні навички, що в підсумку призводить до підготовки висококваліфікованих фахівців. Ступінь ефективності застосування інтерактивних методів безпосередньо залежить від морально-етичних якостей самого викладача, його комунікативних здібностей. Педагог виступає «регулятором» діалогового навчання, в ході якого здійснюється взаємодія між студентами і викладачем, а також між самими студентами.

Інтерактивні методи набули широкого поширення при підготовці фахівців в області фармації. Інтерактивні форми навчання успішно реалізуються на кафедрі педагогіки і психології Національного фармацевтичного університету. Для вирішення навчальних і виховних завдань використовуються наступні інтерактивні форми: круглий стіл (дискусія), ділові ігри, case-study (аналіз конкретних ситуацій), робота в малих групах, групове обговорення і «Дерево рішень».

Висновок. Таким чином, аналіз методик проведення занять, а також вивчення думок здобувачів освітнього процесу дозволили виявити суттєву роль інтерактивних методів як в засвоєнні теоретичного матеріалу, так і у вирішенні проблемних ситуацій в реальній практичній діяльності. Крім того, застосування інтерактивних методів зобов'язує викладачів розробляти індивідуальні підходи до кожного студента, самовдосконалюватися, опановувати навичками використання інноваційних технологій в освітньому процесі.

РОЗВИТОК КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ У ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Черкашина Т.В.

Науковий керівник: доц. Романовська О.О.,
Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна
cherktava@gmail.com

Вступ. Економічні та політичні зміни в житті суспільства актуалізують необхідність підготовки та виховання високо компетентних фахівців, які здатні до самовираження, саморозвитку, які і мислять, і діють самостійно. Крім того, в Законі України «Про освіту» зазначається, що «спільними для всіх компетентностей є такі вміння: читання з розумінням, уміння висловлювати власну думку усно і письмово, критичне та системне мислення, здатність логічно обґрунтовувати позицію, творчість, ініціативність, уміння адекватно керувати емоціями, оцінювати ризики, приймати рішення, розв'язувати проблеми, здатність співпрацювати з іншими людьми». Отже, фундаментальна мета сучасної освіти полягає не в наданні інформації тим, хто навчається, а в тому, щоб розвивати критичний спосіб мислення, навички мислення, котрі дають змогу адекватно оцінювати нові обставини і формувати стратегію подолання проблем, які у них криються. Відповідно, розвиток критичного мислення стає основою для формування сучасного фахівця у ЗВО як мислячої, творчої, креативної, освіченої особистості.

Мета дослідження – визначити умови ефективного розвитку критичного мислення у здобувачів вищої освіти під час їхнього навчання в ЗВО.

Матеріали та методи – теоретичні: аналіз наукової літератури для визначення стану розробленості досліджуваної проблеми; практичні: опитування, бесіди, спостереження та ін.

Отримані результати. Такі науковці як В.Болотов, М.Вейнстайн, Н.Кравченко, М.Ліпман, Т.Олійник, Р.Пауль, Є.Полат, Дж.Стіл, Ч.Темпл, О.Тягло, М.Чошанов, Д.Халперн та ін., вважають, що критичне мислення, це вміння досліджувати, висувати різні варіанти розв'язання поставлених

завдань, порівнювати, оцінювати, виявляти недоліки і переваги кожного з них. Важливими якостями критичного мислення є також уміння аналізувати інформацію, обговорювати проблему, що вирішується, чітко і продумано викладати власні думки.

Критичне мислення формується поступово, воно є результатом щоденної співпраці викладача і здобувачів освіти у ЗВО. Отже, для розвитку критичного мислення здобувачів вищої освіти у ЗВО, необхідно додержуватися таких умов:

- надавати час і можливість для їхньої практики критичного мислення;
- надавати можливість їм міркувати;
- приймати різні ідеї та думки здобувачів освіти;
- сприяти їхньої активності;
- створювати відкрити, сприятливу атмосферу.

Технологія розвитку критичного мислення передбачає розподілення на три етапи: актуалізація пізнавальних процесів, усвідомлення - засвоєння змісту, осмислення (рефлексія).

У сучасному освітньому процесі вищої школи переважають екстенсивні форми і методи навчання, особлива увага звертається на розширення обсягу матеріалу, що веде до перевантаження здобувачів освіти і завдає значної шкоди розвитку їх критичного мислення. Сучасна освіта повинна відходити від типової традиційної системи навчання «почув, запам'ятав, пересказав» до схеми «пізнав шлях пошуку, осмислив, зрозумів як оформити свою думку та застосувати отримані знання у житті».

На наш погляд, серед різноманітних методів навчання, що максимально сприяють формуванню критичного мислення у процесі навчання можна віднести: методи проблемного навчання, активізуючи запитання, використання логічних прийомів, науково-дослідницька робота. Таким чином, розвиток критичного мислення у здобувачів вищої освіти є важливим чинником для формування професійних компетентностей майбутніх фахівців.

Висновки. Критичне мислення це вміння оперування знаннями. Також важливим є формування уміння здобувачів вищої освіти застосовувати здобуті знання для отримання нових, розуміння, що одне й те ж завдання може бути розв'язане різними способами. Потрібно дати зрозуміти, що кожен може мати свою відмінну точку зору на те чи те питання, і саме це дає можливості для пізнання. У процесі формування критичного мислення здобувачів вищої освіти, система освіти має використовувати нові технології навчання та виховання, забезпечуючи повноцінний, всебічний розвиток особистості майбутнього фахівця.

КООПЕРАТИВНЕ НАВЧАННЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Шикало В.С.

Науковий керівник: викл. Науменко Н.В

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

Valeriasikalo@gmail.com

Вступ. Соціально-економічні зміни, які сьогодні відбуваються в державі, визначають вимоги до професійної підготовки майбутніх фахівців галузі охорони здоров'я. В умовах реформування вищої освіти в Україні постає проблема якості підготовки фахівця нової формації, які мають володіти найсучаснішою інформацією, вміють її одержувати й ефективно використовувати для ефективної професійної діяльності; мають організаторські здібності, вміють керувати людьми в екстремальних ситуаціях, здатні працювати в команді, розв'язувати складні професійні задачі, брати на себе відповідальність за прийняття рішень. Професійна підготовка майбутніх фахівців охорони здоров'я не може обмежуватися виключно оволодінням фаховими